

a podle toho potom změnil způsob svého vystupování. Než předpoklad ten je předpokladem s o u d u, nabytým ze svědecké výpovědi Václava P-ého, ale rozsudek nezjišťuje, a o to tu jde, že obžalovaný vytýkal soukromému obžalobci t a k t o motivovanou změnu u veřejném vystupování. Poněvadž není tedy zjednán prvou stolicí formálně bezvadný skutkový podklad pro právní přezkoumání správnosti rozsudku v naznačené části, bylo podle Šu 288 čís. 1 tr. ř. v tomto rozsahu uznati, jak se stalo.

Čís. 2261.

Souběh zločinu podle Šu 132 III. tr. zák. s přestupkem Šu 501 tr. zák.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1926, Zm I 754/25.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. září 1925, pokud jím byl obžalovaný podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přestupek proti veřejné mravopoctnosti podle Šu 501 tr. zák., zrušil napadený rozsudek, pokud jím byl obžalovaný sprostěn z obžaloby pro přestupek podle Šu 501 tr. zák., v tomto osvobozujícím výroku a uznal obžalovaného vinným, že během měsíců června a července 1925 v O. vícekrát provozoval smilstvo s 15letou nevlastní dcerou Růženou S-ou (nemanželskou dcerou jeho manželky Marie Š-ové), čímž se dopustil přestupku proti veřejné mravopoctnosti podle Šu 501 tr. zák.

D ů v o d y:

Nalézací soud sprostil obžalovaného, o němž zjišťuje, že dvakrát souložil s nevlastní dcerou (nemanželskou dcerou své manželky), z obžaloby pro přestupek Šu 501 tr. zák., na nějž byla obžaloba podle Šu 267 tr. ř. rozšířena a odsoudil ho pouze pro zločin podle Šu 132 III. tr. zák., na kterýž bylo od počátku žalováno, s odůvodněním, že jednání obžalovaného právě tím, že páchal smilstvo s nemanželskou dcerou své manželky, jeho dohledu svěřenou, se kvalifikuje jako zločin podle Šu 132 III. tr. zák. a odsouzením pro tento zločin jest trestně skonsumováno, takže prý nelze mluvit vedle zločinu ještě o souběžném s ním přestupku podle Šu 501 tr. zák. Proti sprostňujícímu výroku uplatňuje státní zastupitelství právem důvod zmatečnosti čís. 9 a) Šu 281 tr. ř., dovozujíc, že náhled prvního soudu jest právně mylný. Okolnost, že jednání obžalovaného naplňuje zákonné známky zločinu podle Šu 132 III. tr. zák. nevylučuje podle zákona, by pachatel nebyl vedle zločinu potrestán pro sbíhající se s ním přestupek podle Šu 501 tr. zák., jakmile jest zjištěno, že svým jednáním porušil mravnost, chráněnou zákonem také v tom směru, že jeho jednání naplňuje zároveň skutkovou podstatu tohoto přestupku. Obžalovaný byl uznán vinným zločinem podle Šu 132 III. tr. zák. proto, že — jak soud zjišťuje — svedl osobu jeho

dohledu a vychování svěřenou k vykonání a strpění smilného činu (soulože). Tímto odsouzením není však skonsumována další trestně závažná okolnost, že osoba, kterou obžalovaný svedl a s níž souložil, byla s ním sešvakřena, poněvadž pro skutkovou podstatu tohoto deliktu jest sice rozhodno, by mezi pachatelem a osobou zákonem chráněnou byl skutečný poměr svěření, nikoliv však svazek příbuzenský nebo švakrovský. Tato poslední okolnost — že jde o smilstvo s osobou sešvakřenou — zakládá však trestnost obžalovaného podle ustanovení Šu 501 tr. zák., pro niž jest zase lhostejno, že osoba sešvakřená byla svěřena dohledu a výchově pachatelově. Z toho patrno, že se tu sbíhají dva trestné činy, jejichž skutkové podstaty se nikterak nekryjí, totiž jednak svedení k smilstvu osoby svěřené, jednak smilstvo mezi sešvakřenými, z nichž každý čin vyžaduje svůj určitý zákonným znak, jehož není zapotřebí pro druhý delikt. Jsou zde tedy vedle skutkové podstaty zločinu podle Šu 132 III. tr. zák. i náležitosti objektivní a subjektivní skutkové podstaty přestupku Šu 501 tr. zák., rovněž jako je nepochybné, že obžalovaný, jsa ženat, porušil svým jednáním ještě další statek, chráněný v Šu 503 tr. zák. a dopustil se také přestupku cizoložství, kterýž se ovšem stíhá jen na žádost uražené strany. Tím, že prvý soud vyloučil právně mylně skutkovou podstatu přestupku Šu 501 tr. zák., zavinil zmatečnost rozsudku. Bylo proto rozsudek v osvobozujícím výroku zrušiti a ježto zjištění napadeného rozsudku v objektivním a subjektivním směru stačí, bylo ihned uznati ve věci samé a obžalovaného uznati vinným ve směru přestupku podle Šu 501 tr. zák.

Čís. 2262.

Skutková podstata zločinu podle druhého odstavce Šu 157 tr. zák. předpokládá, že více osob vztáhlo na toho, s nímž zle nakládáno, ruce buď současně neb alespoň bez delšího přerušení.

Tvoří-li však zlé nakládání jediný nedílný celek, nezáleží na tom, že se odehrálo na různých místech (v hostinské místnosti, na chodbě a venku před hostincem).

(Rozh. ze dne 22. ledna 1926, Zm I 559/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 18. června 1925, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem těžkého poškození na těle podle Šu 157 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost vychází ve svých vývodech z názoru, theoreticky ovšem správného, že se ke skutkové podstatě zločinu podle Šu 157 odstavce druhý tr. zák. předpokládá, že více osob vztáhlo na toho, s nímž zle nakládáno, ruce buď současně neb alespoň bez delšího přerušení po sobě. Neprávem namítá naproti tomu zmateční stížnost, že nalézací soud podřadil řečené skutkové podstatě jednání obžalovaného F-a mylně ná-